

[Johannes Lou.]
sygdomme, og han slutter sin Betænkning med følgende Ord, som jeg skal tillade mig at referere:

„Jeg mener derfor, at en Afdeling som den foreslaaede vil være en stor Vinding og afhjælpe et længe paakrævet Savn og næret Ønske i Rigshospitalets Struktur, baade for den rent behandlingsmæssige Side af Patienterne og som Led i Undervisningen og Uddannelsen af Studenter og Læger.“

Det er med den største Tilfredsstillelse, jeg ser, at dette Spørgsmaal nu staar lige ved sin Afgørelse. Der har været ført en mangeaarig Kamp for Oprettelsen af et Hospital for Nervesygdomme; nu kan Opgaven blive løst. Ogsaa Sundhedsministeriet har jo haft sine specielle Ønsker, og ogsaa fra dets Side og fra Invalideforsikringsraadets Formand, den ærede Landstingsmand Hr. Steinckes Side, har vi faaet Sikkerhed for, at den Løsning, som her træffes, er af en saadan Art, at man kan være tjent med den.

Endelig har der fra Rigshospitalets Side været klaget over Mangel paa Klinikplads. Ogsaa denne Mangel ophæves jo gennem den Ordning, som Flertallet indstiller, paa den smukkeste mulige Maade ved, at der skabes to store Klinikker for Øre-, Næse- og Hals-sygdomme og for Øjensygdomme.

Jeg skal derfor paa det allerindstændigste anbefale den Plan, som Flertallet har indstillet, til det størst mulige Stemmeantal her i Tinget. Det er af Betydning, at det fra den samlede danske Rigsdag faar den størst mulige Paaskønnelse, naar der nu oprettes store Civilafdelinger til Gavn for alle Patienter fra hele Landet, og jeg opfordrer derfor alle til at stemme for det af Flertallet stillede Forslag.

Elna Munch: Jeg skal paa mit Partis Vegne udtale, at jeg hverken kan tiltræde Forslaget eller de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Jeg maa stadig fastholde, at den rimeligste og i alt Fald langt den billigste Ordning vil være den, at man lader Marinehospitalet i Forbindelse med Epidemihospitalet blive Fælleshospital for Hær og Flaade og overlader det nye Fælled-hospital til Rigshospitalet.

Rigshospitalet har gennem en Aar-række stillet tre Krav, som nødvendigvis maa opfyldes, for at dets Drift kan være fuldt forsvarlig, nemlig Kravet om en psykiatrisk Afdeling, Kravet om en neurologisk Afdeling og Kravet om en udvidet Afdeling for Øre-, Hals- og Næsesygdomme. Man skaffer ved de Konservatives Æn-

dringsforslag vel en neurologisk Afdeling, ganske vist langt mindre end forventet fra Rigshospitalets Side, men ikke nogen af de to andre Afdelinger.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, der lige talte, var saa henrykt over, at Tanken om en neurologisk Afdeling nu blev gennemført, og det var, som om kun hans Forslag rummede Muligheder for en saadan. Men det Forslag, som Mindretallet har stillet, gaar jo netop ogsaa ud paa Oprettelsen af en neurologisk Afdeling, saa i den Henseende har det ærede Medlems Forslag slet ingen Fortrin. Nu skriver Flertallet ganske vist i sin Betænkning, at det er Forudsætningen for den fastslaaede Affattelse af Forslaget, at Staten optager Forhandlinger om Oprettelse af et Hospital for sindssyge ved Henrik Harpestrengsvej, men der er jo langt fra denne Forudsætning og til Realisationen af Planerne.

Dertil kommer, at dermed er jo ikke Kravet om en Udvidelse af Poliklinikkerne fyldestgjort. Ganske vist indeholder Flertallets Ændringsforslag en Bestemmelse om, at Militærhospitalets Poliklinikker bliver offentlige og tilgængelige for civile Personer. Men dette vil jo ikke i væsentlig Grad aflaste Rigshospitalets Poliklinikker. Undervisningsforholdene derude er fuldkommen utaalelige paa Grund af Pladsmangel. Antallet af Konsultationer er i de sidste ti Aar fordoblet, og der er ingen Grund til at tro, at ikke en lignende Stigning skulde ske i de næste ti Aar.

Selv om nogle Tusinder gik over til Fælledhospitalet, vilde det ikke faa væsentlig Betydning for Rigshospitalets Poliklinikker. Og der rejser sig saa det Spørgsmaal: Hvem skulde søge over til disse Poliklinikker? Det er i højeste Grad usandsynligt, at den civile Befolkning vilde søge ind til Militærhospitalets Poliklinikker. Hvorfor skulde de det? Skal de tvinges til det, og hvem skal bestemme, hvem af den civile Befolkning der skal behandles paa det ene og paa det andet Hospital?

En Udvidelse af Rigshospitalets Poliklinikker er dog fornøden og kan for øvrigt ogsaa finde Sted paa selve Rigshospitalets Grund. Men man maa vel at mærke til de Udgifter, som Flertallet regner med, lægge Udgifterne ved Opførelsen af en saadan Nybygning. Alt dette nævner Flertallet intet om. Hvilke endeløse Vanskeligheder vil der saa ikke opstaa ved Sammenblandingen af den civile og den militære Administration paa det nye Hospital? Grunden til, at man opgav den Tanke, som en Tid var fremme, om